

Megjelen: Hetenként vasárnap.
Előfizetési ára:
 helyben házhozordva
 vidékre postánküldve
 Egész évre . . . 4 fr
 Félévre . . . 2 „
 Negyedévre . . . 1 „
 Egyes szám ára 8 kr
 Hirdetések árszabály
 szerint közöltetnek

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nap utca 42 sz. holt
 a lap szellemi részét,
 illetőleg érkezőknek
 lehet
 Kéziratok nem adat-
 nak vissza
 Hirdetéses adatok:
 Nap-utca 42. sz. hova
 a hirdetéses előfizet-
 tések küldendők
 Nyiltéri közlemé-
 nyek soronként 15

Előfizetési felhívás.

Lapunkra 1900. április első napjától kezdődőleg új előfizetést nyitunk.

Önzellen odaadással igyekeztünk eddig szolgálni a közügyet. Ugyanez lesz egyedüli célunk a jövőben is.

Az igazságnak nyílt kimondása, a közjóra irányuló eszméknek felszínre hozása, s felszínen tartása lesz ezután is minden törekvésünk.

Hü képét adjuk a város közéletében előforduló minden nevezetesebb mozzanatnak, s különös súlyt fektetünk arra, hogy tudósításunk teljesen megbízhatók legyenek.

Gazdasági szakirányú közleményeinkkel az a célunk, hogy ezek által gazdaközönségünk ismeretkörét bővítsük.

Hirrovatunk felöleli a napi események minden nevezetesebbjeit.

Ezeket röviden előrebocsátva tisztelettel kérjük úgy helybeli, mint vidéki előfizetőinket, miszerint előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	—	8 korona
Félévre	—	—	4 korona
Negyedévre	—	—	2 korona

Tisztelettel

•SZOBOSZLÓ és VIDÉKE•
 kiadóhivatala.

T Á R C Z A.

Április kisasszony.

(Fantazmagória)

— A Szoboszló és Vidéke eredeti tárczája. —
 Irta: Juhász Sándor.

Hogy kipattant az első virágbimbó, fölkapzogat az első tavaszi szellő s körülcsofolta a lombot, de már ébredő falombokat a halvány napsugár, olyan vidám élet indult meg mindenütt. Tarka lepkék színes sokasága libeggett-lebeggett a virágpáris levegőben, apró darazsak duruzsoltak vigan ártatlan, fésző virágbimbók körül. Aztán valami rigó fele is belekiáltott a zajtalan csöndbe. — Csak lassan ébredezett minden, alig-alig volt kedve egynek is odahagyni a meleg, puha ágyat, de azért ébredezett s az élet kezdett megindulni.

A langyos szellő meg balzsamozta az áramló levegőt s halk zizezésében valami melódikus hangulat uralkodott. És ez önkénytelenül is elfogja az ember szívet s aztán álmodozóvá, ábrándozóvá teszi a melyiknek nem tud az ember nevet adni, csak érzi, csak sejt, csak elkábul tőle.

A porló földgörgöngyök közt bogarak szaladgálnak, apró kemény szárnyuk van, a melyek ha szétválnak, előtűnik a recés, borostás, a melyet már könnyen tudnak libegtetni, a mely aztán őket is magasra emeli. Mellettük tarkahátú katicza bogár játsszik a szürke görgöngyök közt. Nálunk is kezdődik a szerelem korszaka, pajkosan csipdesik egymás lábait, karcu csápjait: ez nálunk az — udvarlás. Majd azután jó a komolyabb korszak, a mikor kíválnak páronkint, elvonulnak a világ tekintete elől; apró

Lótenyésztésünkről.

Előttünk fekszik a földművelésügyi miniszter kiadásában megjelent: Állami ménekkel létesített fedezett állomások, az egyes tenyésztők által kibérelt állami mének és a m. kir. állami ménesekben felállított törzsmének kimutatása.

A ki figyelemmel átforgatja ezt a vaskos füzetet, lehetetlenség, hogy örömmel ne konstatalja a magas kormányának a lótenyésztés terén kifejtett tevékenységét, — annak nagyszerű eredményét.

Érdekes volna tudni, és ez kár, hogy nincs kimutatva, hogy az a több millió értéket képviselő 3321 drb. mén, a mely a legutolsó kimutatás szerint az egyes ménesintézeteken — méntelepeken — fedezett állomásokon, és egyes tenyésztőknél van, meghozza e kamatait?

Sajnos, hogy nem áll hiteles adat rendelkezésünkre, a melyből megtudnánk, hogy vajjon ez a sok nemesvérű apaállat milyen összeget képvisel? Viszont mennyi összeg folyik be egy év alatt az ország területén a fedezetésért a 984 fedezett állomáson a 4 ménes intézet törzsménjei után, és a bérbe adott 217 drb. mén után.

Igaz ugyan, hogy itt nem lehet szó a befektetett tőke abszolút jövedelméről, mert bár vannak törzsménjeink a melyek fedezetési

dija 1000 korona, de ezek beszerzési ára olykor felül van a 200000 koronán. Viszont vannak 6—800 koronás mének, és olyan fedezett állomások, pl. Krassó-Szörénymegyében, a hol a fedezetés teljesen ingyen történik.

A kimutatás szerint a fedezetési díjak az állomásokon 40 koronát nem haladják meg, már jóval nagyobb a törzsmének fedezetési díja, de ez sem mulja felül az 1000 koronát, míg a bérbe adott mének bérdíjának a maximuma 2000 korona.

A magas kormány intenciója a lótenyésztés terén kezdettől fogva az volt, hogy a mi szittya, pókhasu, tehén állású, igénytelen apró lovainkat nagytestű, — de mégis könnyű mozgású nemesvérűvé emelje. Ez a cél már-már el van érve. Azok a szánalmas apró mokány lovak helyett adtak egy impozáns, nagy, szép küllemű lovat; lótenyésztésünk magas színvonalra emelkedett, és ha tekintetbe vesszük, hogy ezen az aránylag kis földterületen közel 2 millió ló van, hogy Európa országai között Magyarország lóállománya a területhez viszonyítva a második helyet foglalja el, esvén egy -kilométerre 6-3 ló; magyarázatot látunk egyszerűs mind abban is, hogy miért volt érdeke a kormánynak ezt a nagy lóállományt ilyen rövid idő alatt megjavítani.

Rövid időt mondunk, mert bár igaz, hogy Mezőhegyes már 1785-ben, Bábolna pedig alig 4 évvel később már létezett; de lótenyészté-

puha családi tűzhelyen élnek, sejtelmes, misztikus tűzhelyen.

A gölyök fekete serege meg fönt hullámszik az étherben kinyújtott nyakuknak olyan jól esik lubizkolni itt az ismerős, régi levegőben. Kelepelő hangjuk hogy megzólal: egy-két szemérmes asszonyka pirulva suttan be hallatara a zárt szobába. De ám a mása kíváncsian néz utánuk, s valami vágy, sejtelen vámad a szíve mélyén, tudniillik édes, ábrándos, de feltve, titokban őrzött.

... És a költő kiindult az ébredő erdőszélig. Valami édes családka remény vonja oda, valami csodálatos hatást, inspirációt várt ottan: lelke mélyén ha nagy-nagy gondolatok ébrednének, suhanó eszmék rajzanának. Csak egy dalt ohajtott, egy dalt, a mely a velőkig hatna, foszlányokra vágna a kicsinyhitűséget, fölrazna a tespedt hitványtságot s tette serkenté a tétlen lomhaságot. Vagy nem. Szébbet gyönyörűbbet. Egy dalt, mely a szív titkos hurjait édes rezgésbe hozná, kimondhatatlan bűvös erővel bírna, hogy a ki elolvassa, szerelmes lenne tőle azonnal és boldog. Egy olyan dalt, a mely ott fakad az őstermesztet keblén, egy elrejtett, titkos zugolyban a melyikben benne van az erdő minden pompája dala, csi cseregése, illata, színe, szerelme, lelke kabulata, sejtelmé mind, mind. Csak egy dalt, a melyet megcsudálna a világ és elragadtatással szólna ajkáról-ajkra, maradékról-maradékra a mitől megreszégülne a jözan, elkábulna az elő, a mitől megittasulna a gondolkozó. Ilyent, Ilyent! Csak egyet. De ilyent!

És haladt beljebb, beljebb az erdő fái közé, agyában kintó gondolatok, szívében bántó érzések támadtak. És szomorú volt, mint a kinek nagy bánata van és mintha nagy teher nyomná a szívet.

Pedig hát tulajdonképen nem volt semmi baja, s aztán boldog is lehetett volna eléggé, hiszen csak nem régen érte a nagy kitüntetés, hogy a nagy jutalommal tüntette ki egyik költeményciklusát a — tudós társaság. Aztán szeretett, becézett is volt s hiszen a nők szinte imádták, mint valami tulvilági tűzszikrát, a tűzmadókat. Ám azért szemében lassu láng égett, arczán a szomorúság hangulata borongott s szíve, lelke valami ki nem elégíthető vágy miatt olyan tompa, olyan érzéketlen volt.

És csak haladt tovább, tovább be az erdő fái közé. Az őszi avar ropogott még labai alatt néhol-néhol, másutt meg pajkos kökörcsinek csökölgattak, apró ibolyák, nyíló fehér gyöngyvirágok ölelgettek lábait. Feje fölött trillázott egy-egy szárnyas s aztán ijedten repült tova: szárnyainak suhanása csöndes sivitásban enyészett el.

Egyszerre hirtelen valami különös zaj ütötte meg füleit csak mesziről, csak távolról előbb. Valami csöndes zsongás, zajló méhieskék döngicseléséhez hasonlatos zümmögés, halk alig-alig neszező hangvibrálás, mintha nyári napszálltakor megmozdul a nádás és lassu hullámszó, szferikus muzsika hallik; mintha apró méhraj hagyja el a köpüt és száll-száll a levegőben gyorsan, suhanva.

És a zaj mindinkább közelebb jött, a hangvibrálás mindig erősebb lett, tisztábbá vált, de nem tudta megérteni, nem tudta kitalálni, hogy mi lehet. Most már hasonlított a kürtő muzsikájához, ha szél vágódik belé, de puhább, lágyabb volt a hang. Olyan volt előtte, mint valami homályos melódia, a mit hallott már, de alig-alig emlékezik rá, mert csak ál-mában hallotta s akkor is utoljára kifradt, belekábult a füle hallásába. Vagy mintha üvegtilinkót fuj-

sünk igazán virágzásnak csak a kis-béri ménés-intézet felállítását (1853.) indult.

Az 1848-iki szabadságharc alkalmával lóállományunk igen meggyérült, szükségesnek mutatkozott egy harmadik ménés intézet felállítása, ekkor létesített Kis-Bér oly czéltől, hogy itt kizárólag angol telivér és félvér fog tenyésztetni. A gondolat szerencsés volt. Tizenkét évvel a ménésintézet felállítását után itt már olyan ménrel találkozunk (Buceaneer), a melyért az angol állam 500,000 koronát ígért, szerencsés volt azért is, és ez talán a legfőbb dolog, hogy a mi szikár, keleti, könnyű lovainkat csak az angol telivér és félvér volt hivatva megjavítani és — ez hogy mennyiben sikerült, azt ma már felesleges esetelni, elegendő ha arra az évenként külföldre vitt több ezer lóra hivatkozunk, meg arra a sok kitűnő verseny-lóra, mely gyakran a külföld előtt is hirdeti a magyar lótenyésztés dicsőségét.

Gerő Dániel.

Sorok a hétről.

Beköszöntött a tavasz. A rügyek fakadnak, a virágok bimbói feslenek, a nyüzsgő rovarok ezrei döngöselnek a virágok között s az erdő csöndjébe vidám madárkak csatogása kiált belé. A sétatereket vidám sétatörök lepik el, vidám ujjongás, megújult élet mindenfelé.

Hanem azért ne essék senkinek zokon, ha apró hópihékek hullnak a nyakába és fehér zuzmarát csap a hideg téli szél a szeme közé mindannak dacára is, hogy — beköszöntött a tavasz.

Parkirozzák az iskola előtti teret, százával hozák a fakát, a mik ugyan akácok, de hát annál több — veréb fog elférni majd az ágai között, ha ugyan megtalálják véletlenül szeretni a talajt, a mi a tapasztalatok után nagyon — valószínű. Azt mondják különben, hogy ez lesz majd Szoboszlónak jövőbeli sétatere. De jó, hogy nem léptünk be az új századba legalább most elmondhatjuk, hogy majd a jövő században.

A városi világító telepeket: az olajos lámpákat összeszedték már, mert beköszöntött a nyári szezon, tehát többé nincs szükség — világosságra. (Ámbar úgy tudjuk, hogy Mucsán ujjában még holdvilág al-

nanak, ha hall egyszer az ember, nem felejt el soha, ott hallucinál a fűleiben, míg utoljára is beteőrül.

De a zaj egyszer csak elhalt, egy perc alatt vége lett, mintha kettő vágta volna. Ez is olyan olyan csodálatos volt, ahogyan tudta megérteni. De jól esett neki, mert kábulata eloszlott hirtelen, — s úgy érezte magát, mintha egy álomból ébredt volna fel, a mely edes volt ugyan, de nehéz, kábító, mint a tubarózsa illata. — És egyszerre hirtelen mint egy vezényszóra, szétnyitott körülte a száraz bokrok, majd gyorsan zöld leveleket öltöttek magukra s aztán fűsikeltő zajjal, kiabálással apró, szárnyas koboldok repkedtek körül minden oldalról. Ineselkedtek pajkoskodtak vele, rángattak kezeit, felugráltak vállaira, nyakába, megölegették, megcsókoltatták, édes szavakat sugdostak füleibe, a mitől, egyszerre elkábult, nem tudta miről gondolkozik, nem tudta mit érez önkénytelenül, tehetetlenül állt ottan a pajkoskodók között, engedve akármit is csinálnak vele. S aztán mikor egyet meg akart fogni, pajkosan félreugrott előle, s rá mindjárt az egész kórus hangos nevetésbe, kacagásba tört ki. És ő csak állt, ő csak bámulta őket tehetetlenül.

És megint hirtelen, a mint jöttek, el is tűntek egy szempillantás alatt. Észre se vette, nem látta, hogy hova, merre, csak eltűntek, és nem voltak ott sehol. És a körülötte levő zöld lombkórus hirtelen elkezdett bimbózni, majd virágozni. Hirtelen, egy szempillantás alatt, csak addig, míg a szemeit egyszer lehunyta. És végtelen, nagy csönd lett, a minő tik-kasztó, nyári hónapokon van. A virágzó lombok illata meg körülfogta egész testet, s valami édes kábulata ringatta. Mintha ébren se lett volna.

És előtte csak megnyílt egy virágos bokor s

kalmával is égnek a lámpák.) Ugy halljuk különben hogy ezeket a lámpákat elküldik a párizsi világkiállításra, mint — ritkaságokat.) Mert hogy az ilyen szerszámok még nálunk is — ritkák.

Egy uri ember a múlt napokon estefele bándukolt hazafelé, természetesen a lámpák mindenütt — csillarfényként tündököltek, úgy hogy a nagy világosság miatt kis hiba volt, hogy föl nem bukott és ki nem törte a nyakát. — Ezen európai színvonalon álló világosság annyira fölbuzdította, hogy azonnal elhatározta, hogy az egész várost a saját költségén villanyfogyasztással megvilágíttatni, a villanygepeket már meg is rendelte. Azonban, míg azok meg jönnek, hogy ne legyen olyan nagy sötétség, — kölcsön kérte a polgári iskola nagy dinamó gépét. És mint halljuk azóta vakító világosság uralkodik estenként mindenfelé az utcákon.

A brazanzai herceg megjárta. Kolozsvárra akart zónázni, hogy egy ottani előkelő család leánya esküvőjén részt vehessen. Azonban lekéselt, úgy hogy nem mehetett tovább. De őt ez nem zsenirozta, kivette a tárcáját, kiolvasott belőle 800 forintot és megrendelt egy — külön vonatot. S aztan úgy zónázott nagy urasan.

Persze ezt nem mindnyájan tehetnék meg.

A polgáriiskolában folyik a vizsgálat. Meglehetősen helyke fiatal ember áll a zöld asztal előtt, elegans is egy kicsit, az ujjai meg tele vannak gyűrűvel, csak úgy sugárzik arczáról a nagy tudomány. Kérdezik tőle: beszéljen Matyás királyról, milyen ember volt Matyás király?

Nagy képpel kezdi:

— Matyás igen szolid fiatal uri ember volt.

Szerdán este tüzet jelzett az éjjeli ór. Nosza rohant ki tüzoltóságunk 2 százada teljes felszerelésben, hogy elnyomja a tüzet. Akadtak az emberek közül is, a kik csatlakoztak hozzájuk. Nagy tűzoltó szomjával rohantak a jelzés irányában, hanem hát tűz nem volt, sehol. Azt mondják, hogy a harangozó pipált és annak a fényét látta, a mikor tüzet jelzett. Mindenesetre elismerésre méltó a buzgalom.

A polgáriiskola előtti tér parkirozása — nem történik meg. Sok pénzbe kerül, de meg minek az a nagy fényezés? Majd megcsináljuk apródonként. Minden évben ültetünk bele egy-egy bokrot egy-két cserjét. Minek sietnénk vele? Majd készen lesz 100 esztendő múlva. 100 esztendő meg semmi, hiszen az i d ó v é g t e l e n. Csak hogy eszünkbe jut Pató Pál ur. . .

belőle egy leány ugrott elő kacagva, nevetve s egyenesen a költő vállaira, keblére borult. Áprillisi kisasszony.

A költő csudálkozva bámult a szép leányalakra. Mert szép volt, mint egy korán fészlő rózsabimbó vagy mint a kelő nap tűznyaraiiban fürdő pirkadás. Mint mikor a levegőben ezer meg ezer ragyogó gyöngy: esőcsöpp játszadozik, vagy mint mikor az esti pirulat halvány, fűm illattal teleszórt köde ráborul a földre. Egy a festő agyában született kép, a melynek nincs mása az életben. Egy álom a minőt csak a költők fantáziája tud almodni, egy kibeszélhetetlen vágy, egy nota, egy költemény, egy dal, a melynek teste van. Maga a művészi szép, maga a plasztika.

Sugaras szeméből csak úgy lövelt ki a tűz, bele egyenesen a költő faradt szeméibe. Arany selyem haja racsapzott a költő arczára. Kábító illata fölajzolta minden érzését. Testén finom, puha áttetsző fagyolruha ringatózott s a test melege átizzott rajta. Belekábult a költő, nem érzett, nem látott, nem tudott, csak valami kimondhatatlan meleg érzés borult a szívére, a mitől az csak elszorult s arczára nem jött nevető jókedv, kacagó öröm, de még jobban elhalványult, még szomorubbá vált.

A leány Áprillisi kisasszony, meg csak elkezdett kacagni, tisztán, büvösen, mintha valami kis parányi ezüsthang szólana, csengése átrezeg a szívébe és soha ki nem vesz onnan. Aztán megszökött lágyan, epedőn.

— Te bohó, te kába, te édes. Mért busongsz, miért nem kacagsz mint én? Ládd, az én szívémben soha nincs bánat. Minek? Rövid az élet, éljünk vele! So' bánat ért? Oh hagyj el! Bánat nincs is a vilá-

H I R E K.

— Zsigmond Sándor h-böszörményi lelkész. A hét folyamán napról-napra határozottabb alakban járta be a várost az a hír, hogy a mi aranyaszajú papunk Zsigmond Sándor esperes itt hagy bennünket, mert a h-böszörményi gyülekezet egyhangú meghívással elválasztja a közelebb elhalt Bakóczy János helyére h-böszörményi lelkésznek. Arról, hogy elfogadja-e Zsigmond Sándor ezt a meghívást — ez alkalommal még nincs módunkban nyilatkozni, mert erről semmi bizonyosat nem tudunk, azt azonban konstatáljuk, hogy az ő távozása pótolhatatlan veszteség lenne úgy az egyházra, mint a városra és a társadalomra nézve.

— Fényes esküvő volt városunkban e hó 28-án szerdán. Ekkor esküdtök ugyanis örök hűséget Buzás Kalmán, gróf Almágy Dénis sarkadi uradalmanak intézője a bájos és szép Baróthy Erzsikének, néhai Baróthy József udvari-i ev. ref. lelkész művelt leányának, ki öz. Racz Mihályné urnőnek volt gyámleánya, mióta szüleit elvesztette. A polgári házasság kötés után az ev. ref. templomba vonult a násznép, hol Soltész László lelkészünk intézett az ifju párhoz remek beszédet. A templomban ott láttuk városunk intelligens közönségének nagy részét. Násznagyok voltak: Toth József miniszteri osztálytanácsos s pestvármegyei kir. tanfelügyelő és Baróthy Béla tetéleni ev. ref. segéd lelkész, a menyasszony fivére, ki a hirtelenben beteggé lett másik násznagyot, Buday János szegedi kir. ítélőtáblai bírót helyettesítette. Hosszu ideig tartó boldogságot kívánunk az ifju párnak.

— Lengyel Imre kir. táblai bíró — a mint örömmel értesültünk — most már teljesen jól érzi magát és kedden ismét átveszi a járásbírósgaz vezetését.

— Gerstner Miksa kir. albiró, több mint egy évi távollét után ismét visszahelyeztetett a helybeli kir. járásbírósgazhoz. A visszahelyezett albiró holnap már el is foglalja régi állását.

Csányi Viktor kir. tanfelügyelő, az állami polgáriiskolában tartott magánvizsgálatok alkalmából esütörtökön és pénteken városunkban időzött. A tanfelügyelő ez alkalommal Lengyel Imre kir. táblai bíró vendége volt.

— A város 1899 évi számadásainak megvizsgálását a héten kezdte meg az e czéltől kirendelt bizottság. A számadások megvizsgálása 2-3 hetet fog igénybe venni.

— Egyháztanács gyűlés tartatott a múlt vasárnap, melyen a folyó ügyek nyertek elintéztést.

— A polgáriiskola környékének parkirozása elmarad, mert a munkálatok az intézőkörök véleménye szerint nagyon sokba kerülnek. E helyett befásítják

gon, csak az emberek találják ki egymás keserítésére. Bolondítására. Csak annak nevezik. — Hát látál te már egy élő, egy járó Bánatot, a kinek keze volt, lába, teste, a ki tudott beszélni, sírni, nevetni, jajgatni? Faj a szív? Ez a bánat? Hát mitől faj? Mikor faj a szív? Csak akkor faj, ha rá gondolsz arra a mitől faj. Oktalan hát ne gondold rá. Akkor csak tán nem faj a szíved? És akkor tán nem lesz bánat, szomorúság. Vagy azért busulsz, mert elvágád a kezéd?

— Faj a szíved? Megesaltak sokan? Ne gondold rájuk! . . . Mit? Hogy szereted? Ők is szerettek téged de — elhagytak. Hát érdemes rájuk visszagondolni? Te ideálként rajongtál, egy földfeletti lényért, egy megtestesült eszméért! Bolondság. Nézd meg őket, — aztán neved.

— Az első kis karton ruhás volt, de öregebb nálad. Te nyolcz éves lehettél, ő tizenkettő. Valami bolondos érzelem gyúlt ki a szívedbe s már akkortájt riméken törted a fejed. Ki is kaptál a tanítótól, vékony, hajlós pálezzával. De azért annál jobban szereted. Lelked már akkor bolondos volt, rajongott az ideál után. Mit tudta azt a bolondos kis paraszt pesztonka, mi az az ideál? Mi az az eszme? Mi az az uri szerelem? Kifracagott, s ott hagyott s beállt egy nagy uri házhoz — cselédnek. Nesze neked ideál.

— A másik már főnnebb való volt: egy kis varróleány. Te is sokat nőtél akkorára, tizenötödik évvedbe léptél, nagyon szép fiu voltál. Büszkékedtél is, hanem sok volt benned az — ideál. Varrógép mellett nincsen ideál. Ott csak test van, dolgozó, kinlódó és kimerülő test.

— A harmadik egy kis filigrán teremtes volt,

az iskola környékét a mérnök tervei szerint s a fásítási munkálatokat már meg is kezdték. Ugyanitt megemlítjük, hogy az ásások alkalmával igen sok sírhelyet és embercsontokat találtak a Pusztá-faluban.

— **A város háza elejét** fakkal ültetik körül, ami mindenesetre igen helyes dolog, mert az udvar csinosága sokat nyer általa.

— **Hazasuló pár egy hirdettetett ki** a héten és pedig Szabó Sándor földesi lakos és Biró Sára helybéli lakos.

— **Az új öt koronás pénzdarábok** kezdenek lassanként forgalomba jönni, már itt minálunk is forog közkezen egy néhány darab. A héten volt alkalmunk látni egy ilyen új pénzdarábot s mondhatjuk, hogy a külső kinézése nagyon csinos, csak az a baj, hogy egy kicsit alkalmatlan lesz vele bánni. Azt hisszük azonban, hogy ezt az alkalmatlanságot mindenki szívesen eltűri.

— **Esős tavasz.** Március második fele nagyon esős, már pedig azt tartják, hogy a száraz március a jó. Ket hét óta csaknem mindennap esik s ez nagyon hátráltatja a tavaszi munkálatokat. A szőlősgazdák is panaszkodnak a miatt, hogy nyitni nem lehet s így a metszéssel is elkésnek, a minék az lesz a vége, hogy a késői metszés következtében a szőlők nagyon sok nedvet veszítenek és gyengébben takarnak.

— **A férjek fondorkodása.** Ma egy hete megígértük hölgy olvasóinknak, hogy a tavaszi évad közelébe alkalmából egy előkelő fővárosi női divatüzletnek a hirdetését fogjuk hozni, a melyből hölgy olvasóink kedvükre tanulmányozhatják a legújabb fővárosi divatot. Ezt a hirdetést az illető divatarus cég a hét folyamán visszavonta, a mit nem tulajdoníthatunk másnak, mint a megijedt férjek sikeres sakkhuzásának. De se baj! Megmaradt még mindig a Fáy-crém. Ez ellen már nem tehetnek semmit a megijedt, fondorkodó férjek.

— **Mulát a fiatalság.** A tavasz beköszöntésével a „játsszók” is megkezdődtek megint. A legények és a leányok vasárnap délutanonként nagy csoportban gyűlnek össze a gyepen, elvezicázva, elmulatozva napestig. Ezekben a fesztelen mulatságokban teljesen ismeretlen a különben is általánosan ellenszenves önmű intézmény. Itt minden lány egyedül, csupán a többi barátjainak társaságában jelenik meg. S talán ez az oka annak, hogy ezeknek a tavaszi vezicázásoknak egy jó része télen az anyakönyvi hivatalban nyer teljes és végleges befejezést. Éppen ezért rendkívül fontosak ezek a tavaszi játsszók. Dícséretére hozzuk fel a szoboszlói fiatalságnak, hogy ezek a mu-

finom mint a harmat s puha mint a bársony, csillogó, mint a gyöngy, valóságos ideál, a minő csak az álomban él a minőt csak a te agyad alkotott. Parját nem láttad sehol e földön, szeretted. imádtad s ő is szeretett téged. De mit ért ha olyan nagyon finom volt, olyan nagyon törekeny. Lekaszálta a halál időnap előtt: mert a halál nem ismer ideált.

— A negyedik szép karcu teremés volt, ragyogó, mint a napsugár, fényes mint maga a nap, játszi mint az iromba lepke, jókedvű, mint a tavaszi kikelet madara, szerető, mint az édes anya s jószívű, nagyon jó szívé akár — a vaj. Az volt a baj, hogy nagyon olvadt és soknak juttatott belőle. Talán neked legtöbbit, de mit ért az, ha osztoznod kellett. A szerelem nem ismer just, az ideál nem tud osztályról.

— Az ötödik egy szép színész nő volt, valami kórta talán, de szép és kedves. De ezt hagyjuk a színész nő csal, a színpadon ismeri az — ideált, az életben nagyon prózai, sok pénzre lett volna szükségé, de hát te ideáltól élsz . . .

— A hatodik egy gazdag özvegyasszony. Gazdag is, özvegy is, kettős ok a szerelemre. De hát már asszony volt, tulesett azon a miatikus koron, nem tudott nagyon pirulni, nagyon le volt már törülve arczáról a himpor . . .

— A hetedik, a nyolcadik, a huszadik . . . Eh nem folytatom tovább. Ideált kerestél náluk, nézz végig rajtuk, a legtöbb azóta férjhez ment, el is hizott egy kissé mindenik, — van öt hat gyermekük, szurkosak, piszkosak. kiabálók; kezdenek mindanyian vénülni, szürkül a hajuk. tán már okulárét is viselnek. — Hát már hol az ideál?

Egy percze elhalgatott, aztán szorossabbra fonta karjait a költő nyaka körül, majd aztán föl kacagott smét.

latságok ma már igazán mulatságok és nem fajulnak verekedésekké mint pár évvel ezelőtt.

— „**Hulla a kutban**” czim alatt megirtuk volt, hogy a vasut-utca végén levő nyílt kutban a múlt héten egy feloszlanak indult női hullát találtak, a mely 8—10 napig lehetett a kutban. Nincs kizárva sőt nagyon valószínű, hogy ez a hulla teljes három hétig volt a kutban, mert a szerencsétlen asszony éppen Juliánna nap estélyén ment el szoboszlói rokonaitól, zsebében 20 krral s ezt a 20 krt meg is találtak a zsebében mikor a kutból kihúzták, valószínű, tehát, hogy meg az nap este emészette el magát.

— **A majorkerti városi szőlőtelep** kezelesére vonatkozó előbbi cikkünk helyreigazításul illetékes helyről azt az értesítést vettük, hogy a város minden módon azon igyekszik, hogy minél több zöldoltást termeljen, mert tudatában van annak, hogy ez jobb is, olcsóbb is a fásoltasnál. E czélból közelebb 2 hold Ripária telepet állított be a város. Ennek a helyreigazításnak ezennel helyet adunk.

— **A közygam** 1899-ik évi számadásainak megvizsgálását már megkezdte a közygűlés által e czélból kiküldött bizottság. A számadás megvizsgálása pár hetet fog igénybe venni.

— **A jótékony nőegylet** ma délután gyűlést tart a város háza nagy tanácstermében, melynek egyik legfontosabb tárgya, az özv. Szivos Géza né lemondása folytán megüresedett alelnöknői állás betöltése lesz. A gyűlés igen érdeknek és látogatottnak ígérkezik, mert a mint halljuk két-három jelöltet is emlegetnek az elnöknői állásra. Ámbár másrésről meg úgy áll a dolog, hogy Hetey Ignaczné urnő pályázása esetén a választás minden valószínűség szerint egyhangú lesz.

— **A daleylet ápril. 7-iki estélye** iránt, mely a Bika vendéglő helyiségében fog megtartatni, általános érdeklődés nyílvánul. Ez alkalommal Juhász Sándor áll. polg. isk. tanár, lapunk társszerkesztője is fog felolvasást vagy szavazatot tartani. Közönségünk figyelmét ujalog felhívjuk az ápril. 7-iki daleylyre. Belépti díj nem lesz.

— **Az év. ref. tanítótestülete** március 30-ikán gyűlést tartott, mely alkalommal a felmerült panaszok következtében a testület erélyesebb intézkedéseket hozott az utczán rendetlenkedő növendékek ellen.

— **Eladó sima és gyökeres Ripária.** Lapunk szerkesztőjénél Fehér Gabor urnál nagyobb mennyiségű sima és gyökeres, valódi fajtisza Ripária portális van eladó, igen jutányos árak mellett.

— **Lovak összeírása.** A város területén és határán levő lovak és szekerek szokásos évi összeírása

— Mit bámulsz? Mért jöttél ide? Dalt akarsz írni? Nezd meg engem, az vagyok én. Eszme kell? Az vagyok én. Hangulat kell? Az vagyok én. Szerelem kell, meleg, tüzes? Az vagyok én. Rim kell, csengő, bongó? Az vagyok én. Forma kell, költői, lírai? Az vagyok én. Énekelj meg engem, ugy, a hogy látsz s mindeuki belém szeret, de a te dalodba is, mert a te dalod én vagyok, mert a te eszméd én vagyok, mert a te rimed én vagyok, mert a te szerelmed én vagyok, mert a te ideálod én vagyok, mert a te muzsád én vagyok. Szeretted régóta, nem találtál meg eljöttem hozzád, hogy meglásd milyen vagyok én, a kit annyiszor megénekeltél, a kiről annyiszor álmodtál, de a kit sohase láttál. Nézz meg jól mert többször úgy se látsz.

Aztán közelebb hajolt hozzá s hirtelen megcsókolta a költőt. Megrázkódott az tőle, csudalatos édes melegséget érzett ereiben.

— Szeretsz?
A költő lázasan sügta:
— Szeretlek, örültem!
— Csókold meg.

A költő összeszorította ajakát, lehuntya szeméit, hogy forró csókot leheljen a lány forró ajkára.

De akkorára a lány már — nem volt sehol. Körülötte hirtelen lefoszlottak a virágos lombok s száraz csupasz galyak himbálózta a hűvös szellő legyíngetésére.

A költő kábultan nézett szét maga körül, keresett valakit, de nem találta. Szinte közel volt az összerokkadashoz. Összebugta nyakán a felöltőt és egy kis füves dombra ült le.

Érzéketlenül bámult maga elé. Tavolról megint az a csudalatos zaj hangicsallt, a mi nem régen. De mindjobban enyészett s muló hangja lassan-lassan átszüremlett a csöndbe, a végtelen nagy csöndbe . . .

Mert Áprillís kisasszony már akkor messze járt szárnyas koboldjaival . . .

most van folyamatban. Az összeírást házról-házra járás útján eszközlik.

— **Maganvizsgálatok tartattak** a héten az állami polgáriiskolában s e miatt az előadások esütörtökön és pénteken szüneteltek. A magán vizsgálatokra most is sokan jelentkeztek.

Debreczeni színházi műsor.

Hétfőn áprillís 2-án Sulamith, opera.

Kedden 3-án Kispüspök, vígjáték.

Szerdán 4-én Beesület, színmű.

Csütörtökön 5-én Folt, a mely tisztit, színmű.

Pénteken 6-án A troubadur, opera.

Szombaton 7-én Ugyanaz.

Vasárnap 8-án d. u. A bibliás asszony, és este A ven bakancsos és fia a huszár.

— **A jószágverés megkezdődött** s már Angyalháza ki is vertek 7219 drb birkát. A sertésre ma már lehet házrát váltani. A nagy jószág verés iránt még nines intézkedés.

— **Satoros cigányok** lepték el a hét elején ismét a város környékét, a rendőség azonban — nagyon helyesen — a leggyorsabb tempóban továbbította őket.

— **Kossuth Lajos legjobb arcsképe** most jelent meg, a Graf Kreith-féle 1848—49-iki ereklyemuseum kiadásában. Hogy Kossuthnak csakugyan ez a legjobb arcsképe, bizonyítja az is, hogy a képek mindegyike alatt a következő felírás olvasható:

„Szeretett bátyámnak 1849-iki legsikerültebb egyetlen jó arcsképe.”

Ruttkay Kossuth Luiza.

— **Fekete Jakab uri divat üzletébe** — Debreczen, Fötér, Kistemplom mellett — feltűnő szép tavaszi újdonságok érkeztek: valódi angol-, olasz- és belföldi kalapok, fehéreneműek, secessió nyakkendők, zsebkendők, harisnyák, nap- és esernyők, karlsbadi czipők, valódi Zachariás-féle férfies női bőrkecstyűk nagy választékban, olcsó szabott áron.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Fehér Gabor**
Társszerkesztő: **Juhász Sándor.**

100.000 db Ripária, egy éves, gyökeres ezre . 12 frt

40.000 db Montikola, egy éves, gyökeres ezre . 14 frt

Kapható: Baranyavár-Monostor vasútállomáshoz szállítva

HÁTZ JÓZSEF
szőlőtulajdonosnál
Baranya-Báán.

332
1252 1900 tgy.

Hirdetmény.

Az érvényben levő építkezési szabályrendelet szerint az I. tizedben és Vasut-utczán új épületeket nádfedéllel ellátni, vagy a meglevő nádfedélzeteket kijavítani nem szabad.

Közbírré tételük egyszersmind, hogy a Vasut-utczán és az I. tizedben az ezen határozat ellenére szabálytalanul épített ház hatóságilag a tulajdonos költségére leromboltatnak, s ezenkívül tulajdonosuk megbüntettetik.

H.-Szoboszlón, 1900. március 31-én.

A városi tanács.

ad. 8.
1900. kpv.

Hirdetmény.

Hajdúvármegye központi választmányának 8/900. kp. sz. határozata folytán az országgyűlési képviselő választásra jogosultaknak 1901. évre érvényes névjegyzéke összeállítására 1874. évi XXXIII. t. cikk értelmében a h.-szoboszlói választó kerülethez tartozó H.-Szoboszló rendezett tanács-ú városban 1900. évi ápril hó 3. napján d. e. 9 órakor fog a város háza nagy tanácstermében megkezdetni, melyre az érdekeltek jelen hirdetmény után ezennel meghívotnak.

H.-Szoboszló, 1900. március hó 25.

Padrah Sándor

összeíró küldöttségélnök.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben **1.000,000 korona.**

Az összes 50.000 nyeremény
jezzéke.
a legnagyobb nyeremény legszerencsésebb
esetben:

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő

1.000,000 korona
A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	1 jutalomban	Korona
1	1	500000
1	nyr. á	100000
1	"	50000
2	"	10000
1	"	5000
1	"	3000
1	"	2000
1	"	1500
1	"	1000
1	"	500
1	"	300
1	"	200
1	"	100
1	"	50
1	"	40
50,000	nyer. és jut.	13.160,000

Nyujtsunk kezét a szerencsének!
Már sokan szerencsések lettek
egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban, a legnagyobb esélyekkel bíró
magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból
megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000
pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyeremény-
jegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyeremény-
nyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem ké-
pes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni,
mint a magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben
egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160.000 korona lesz kihuzva és
az egész vállalat állami felügyelet alatt áll:

Az eredeti sorsjegyek tervszerű árai az I. osztályhoz:
egy nyolczad (1/8) frt — 75 vagyis 150 korona
egy negyed (1/4) „ 150 „ 3.— „
egy fél (1/2) „ 3.— „ 6.— „
egy egész (1) „ 6.— „ 12.— „
utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellen-
ben. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti
sorsjegyekre

f. évi április hó 10-ig
kérünk hozzánk beküdeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ
Budapest, V., Váci-körut 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki
vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül
három millió koronát.

Rendelő levél levagandó. Török A. és Társa uraknak Budapest.
Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos
tervezettel együtt küldeni.
utánvételezni kérem
Az összeget korona összegben postautalvánnyal küldöm. A nem tetsző törlendő.
Pontos
Célim.

Hrabéczy Antal

gőzerőre-berendezett ruhafestő és vegyi-tisztító intézet
Debreczen, Széchenyi utca 42. sz. a.

Ezen 20 év óta fennálló-műintézetben, a
mely a modern technika legújabb találmányu
gépeivel van felszerelve, s a legkitűnőbb — részben
külföldi — munkaeörökkel rendelkezik.

Festetnek: Selyem-, gyapju-, pamut-kelmék,
mindenféle kendők és szalagok,
függönyök, abroszok és szőnyegek, női- és férfi-ruhák
egészben, vagy szétbontva, napernyők stb.

Tisztittatnak: Uri- és női-öltözetek, dísz-
és egyenruhák, bali toilet-
tek, a legkényesebb színű selyemruhák, női kézi-
munkák, szőnyegek, függönyök, napernyők stb.

Különösen figyelemre méltó azon körülmény, hogy
a csipkefüggönyök szarítása egy legújabb rendszerű
gőzgéppel eszközöltetik. miáltal azok szeleinek elton-
gyolódása teljesen ki van zárva.

A festés vagy tisztítás végett átvett férfi-
ruhák szakszerűen kijavittatnak és esinosan
vasaltatnak.

Vidéki megbízások különös gondban részesülnek.

A „Szoboszló és Vidéke“ olvasói

ingyen és bérmentve kapják az állami felügye-
let alatt létesített „Millenium telep“ szőlészeti
főárjegyzékét, ha ez iránt levelező-lapon N-
Őszre fordulnak.

!! Eladó !!

a min. szokv. szabályzatok betartása mellett
800,000 I. oszt. szavatolt fajtisztu, ojtáshoz
válogatott Rip. Portális ezrenként 7 frt II. oszt.
3 frt Solomi és Rup. Monticola ezre 8 frt,
II. oszt. 4 frt. Gyökeres I. oszt. 18 frt, II. oszt.
10 forint.

Agrárkölesönt igénybe vevők és szőlőtelepítők
figyelmébe ajánlom szokvminős. gyök. fásajt-
ványaimat (hólyagos Furmit, Ménes, Rizling,
Mustos, Aramon, Erdei, Muskotályok, Chasse-
lások stb.) Csemegék és külön egészegek
(lugasnak és fajgyűjteménynek) 175 fajban
olcsón!

Őszi barackfa ojtványok drbjá 20 kr.,
száza 18 frt. Kik e lapra hivatkoznak, leg-
messzebb menő árkedvezményben részesülnek.
Hitelképes egyének részletfizetésre is. Saját
termésű bor 14—20 kr.

„Millenium telep“
Nagy-Ősz.

A m. kir. államvasutak gép- gyáranak vezérügynöksége,

Budapest, Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő készleteit, „Millenium“ legújabb szerkezetű: fűkaszáló-, marokrakó- és kéveköto aratógépeit,
melyek főelőnyei: préselt aczélemez-állvány, tégelyaczel-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető, elpusztíthatlan szerkezet,
továbbá: a szab. osztrák-magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 3, 3^{1/2} és 4 löerejű gőzcséplő készleteit
Sack-rendszerű, aczelöntésű ekéfével ellátott ekéit, „Boni“-féle kéttengelyű eketalyigáit járgányos cséplő-készleteit, szecska-
vágóit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Figyelmeztetés! Ezennel közhírré tesszük, hogy az összes ügynökeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök, az eddig birt meg-
csakis azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-seje után kelt és általunk aláírt megbízással bírnak és e-upán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbí-
zas kiterjed. Nehogy a közönség tévutra vezettessék és nehogy nevünkkel visszaélések történhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe
lépni ohajtanak, hogy mindenkitől, a kitől nevünkben eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni sziveskedjenek.

A Magy. Kir. Államvasutak Gépgyáranak Vezérügynöksége.

Nyom. Plón Gy. H.-Szoboszlón.